

מאור עינים

חידושי תורה על הפרשה

גליון מס' 3

לך לך תשפ"ג

בגלל שהקב"ה אמר לו שההליכה היא להנאתו, אלא רק בגלל שה' ציווה אותו, 'כאשר דבר ה', וזה היה הנסיון.

ברש"י, מארצך, והלא כבר יצא משם עם אביו ובא עד לחרן, אלא כך אמר לו [הקב"ה], התרחק עוד משם וצא מבית אביך.

רואים כאן, שמרשעים צריכים להתרחק כמה שיותר.

(יב יא) ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה, ויאמר אל-שרי אשתו, הנה-נא ידעתי כי אשה יפת-מראה את.

בשפתי חכמים כתב, יש מקשין והלא אמרו חז"ל (קידושין מא.), אסור לישא אשה עד שיראנה. ותירץ שם שוודאי שראה אותה קודם שנשאה והכיר בה שהיא יפת תואר, ומכל מקום באותו הזמן היתה רכה בשנים ודרך להיות יפה.

(יב, א) ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך.

במס' אבות מוזכר שאברהם התנסה עשרה נסיונות, וזהו אחד הניסיונות שהקב"ה אמר לאברהם לך לך.

ברש"י כאן מובא, לך לך להנאתך ולטובתך. וידוע השאלה, אם הקב"ה אמר לאברהם לך לך להנאתך ולטובתך, איזה נסיון יש כאן?

ונ"ל ע"פ מ"ש רש"י בפר' וירא (כ), (יג), שאברהם אבינו אמר, כשהוציאני הקב"ה מבית אבי להיות משוטט ונד ממקום למקום, ידעתי שאעבור במקום רשעים, וכו'.

נמצא לפ"ז, שאף שההליכה של אברהם היה להנאתו ולטובתו, עדיין היה כרוך בזה סכנה. ואף שהקב"ה הבטיח לו שההליכה תהיה להנאתו ולטובתו, אפשר שחשש שמא יגרום החטא, כמו שאמר יעקב אבינו (בראשית לב ח).

עוד נ"ל, בפסוק ד' 'וילך אברם כאשר דבר אליו ה', אברהם הלך לא

עוד נ"ל, רש"י בפר' נח (יא, כ) כתב, יסכה זו שרה, על שם שסוכה ברוח-הקודש, ושהכל סוכין ביפיה.

לפ"ז נ"ל, דאף שנשא את שרה לא הכיר בה, והטעם שלא ראה אותה קודם, שהיה יודע שהיא יפה, שהרי הכל סוכין ביפיה.

(יג, ג) וילך למסעיו מנגב ועד-בית-אל וגו'.

פי' רש"י, וילך למסעיו, בחזרתו פרע הקפותיו.

ידועה השאלה, כיצד ידע אברהם אבינו שיוכל להחזיר את הקפותיו?

ונ"ל, שאברהם היה בטוח שיוכל להחזיר הקפותיו, שהרי הקב"ה הבטיח לו 'ואברכך' בממון (א, ב ברש"י שם).

(טז, י) ויאמר לה מלאך ה' הרבה ארבה את-זרעך ולא יספר מרוב.

זהו שאמר המלאך להגר. ויש לדייק שהברכה של ריבוי הזרע היה אצל אברהם יותר מהגר. אצל אברהם כתוב לעיל (יג, טז), 'ושמתי את-זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את-עפר הארץ גם זרעך ימנה'. ובהמשך (טו ה'), 'ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט-נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספור אתם,

ויאמר לו כה יהיה זרעך'. פי' שבכלל לא יהיה אפשרות לספור אותם, כמו שאין אפשרות לספור את הכוכבים ועפר הארץ. משא"כ אצל הגר כתוב, 'ולא יספר מרוב', לא שלא שייך לספור אותם, אלא מרוב שיהיה הרבה, אנשים כבר לא סופרים.

פ' מגליון מאור עינים משנה
שעברה

(יג, ה) וגם-ללוט ההולך את-אברהם, היה צאן-ובקר ואהלים.

כתב רש"י, מי גרם שהיה לו זאת, הליכתו עם אברהם.

רואים כאן שהתחברות לצדיק יכולה להביא לאדם עושר. וכן מצאנו בלבן שאמר ליעקב (ויצא, ל, כז) 'נחשתי ויברכני ה' בגללך'. ואצל יוסף (וישב לט, ה) 'ויברך את-בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת ה' בכל-אשר יש-לו בבית ובשדה'.